

ZSINATI HATÁROZAT A FOGYATÉKOSSÁGGAL ÉLŐ TESTVÉREINK BEFOGADÁSÁRÓL SZÓLÓ ÁLLÁSFOGLALÁS TÁRGYÁBAN (Zs- 79/2016.11.16)

1. A Magyarországi Református Egyház Zsinata elfogadja a fogyatékossgal élő testvéreink befogadásáról szóló állásfoglalást és azt intézményeknek és gyülekezeteknek tanulmányozásra, valamint missziói programjukba való beépítésre ajánlja.
2. A Zsinat úgy határoz, hogy az állásfoglalás a Magyarországi Református Egyház Hivatalos Közlönyében és a reformatus.hu oldalon is megjelenjen.

Állásfoglalás fogyatékossgal élő testvéreink befogadásáról

Krisztus a jövő, fogyatékossgal élő testvéreinkkel együtt követjük Őt!

Hisszük, hogy Isten minden embert a saját képmására teremtett. (1Móz 1,2; 1Móz 1,31) A Biblia úgy ábrázolja az embert, mint aki törekeny, sérülékeny, kiszolgáltatott lény, de olyan teremtmény, akivel Isten törődik. Az Istentől teremtett emberekként Isten védelme és oltalma alatt állunk. (Róm 8,31) Emberi állapotunk Isten színe előtt – minden látszólagos különbség ellenére – nem különbözik abban, hogy mindnyájan vétkeztünk. (Róm 3,10-12) Isten előtti legnagyobb fogyatkozásunk és legnagyobb akadályoztatásunk bűnös voltunk: bűnökkel a hátunk mögött és bűnöktől veszélyeztetetten élünk, mindnyájan szükségét látunk, szűkölködünk Isten nélkül, még ha esetleg luxuskörülmények között élünk is. Mindannyiunknak vannak fogyatkozásai, mert ajkunk néma megszólítani a szenvedő felebarátot, fülünk süket meghallani embertársunk panaszát, szemünk vak meglátni a nyomorult szenvedését. Valljuk mi is: „Mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének” (Róm 3,23).

Felismertük, hogy mindnyájan – az egészséges ember, a még nem fogyatékos személy, a fogyatékossgal élő felebarát és a valamilyen képességében akadályoztatott ember – Isten kegyelmére szorulunk. Mindnyájan csak Jézus Krisztus által leszünk igaz emberekké. Ez a közös nevező, Isten pedig változatlanul megmentő szeretetével és evangéliumával közeledik hozzánk, emberekhez, mert Ő minden embert – akár fogyatékossgal él, akár nem – szeret, és terve van az életével, hogy az Ő szent neve dicsőségére éljünk, és egyszülött Fiát kiábrázoljuk életünkkel.

Valljuk, hogy „Isten abban mutatta meg rajtunk szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.” (Róm 5,8) Isten megváltó tervét személyválogatás nélkül minden emberért – akár fogyatékos személy, akár nem – végrehajtotta Jézus Krisztusban.

Felismertük, hogy a beteg, a szenvedő, a fogyatékos ember feltétlen elfogadásában

mutathatjuk meg már most Isten országának jelét. A keresztyén gyülekezetnek a Krisztusban már megjelent és az üdvösségben majd tökéletesen kiteljesedő Isten országát kell visszatükröznie, ahol nincs többé ép ember és sérült ember, hanem minden mindenkiben Krisztus. Éppen ezért Krisztus gyülekezete a fogyatékos személyeknek olyan életteret biztosít, amelyben a gyülekezet tagjai nem teljesítményük szerint ítélik és értékelik őket és életüket, hanem a Krisztus-követés értelmében, amely a felebarát feltétlen elfogadásában, a betegek, fogyatékos emberek és szenvedők melletti önzetlen kiállásban valósul meg.

Valljuk: Isten akarata, hogy a gyülekezet közösségébe befogadjuk fogyatékosággal élő testvéreinket. (Mt 25,35) És így alkosson minden ember, akár fogyatékosággal él, akár nem, egy testet: Krisztus testét. (1Kor 12,27) Minden embert, akár fogyatékosággal élő, akár nem, tanítvánnyá kell tenni. (Mt 28,19) Nincs külön útja a keskeny úton a fogyatékos embereknek és a nem fogyatékos embereknek. Egy szívet és egy utat adott nekünk a mi mennyei Atyánk. (Jer 32,39) Minden embernek vannak, akár fogyatékos, akár nem, lelki ajándékai és természetes képességei, melyekkel Istent dicsőíti és szolgálhatja: „Mert ahogy egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai. Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is...” (Róm 12,4-6) „Egy gyülekezet sem lehet meg fogyatékosok nélkül, ahol a fogyatékosok hiányoznak a gyülekezetből, ott a gyülekezet fogyatékos.” (Juhász Zsófia)

Felismertük, hogy a gyülekezet azzal mutatja meg befogadó szeretetét, hogy minden elérhető eszközzel (tanítás, tájékoztatás, felvilágosítás, technikai segédeszköz, technikai feltételék megteremtése) elhárítja a külső és belső akadályokat az Ige befogadása elől. Ezzel ráirányítja a figyelmet az esélyegyenlőség és az akadálymentesség isteni dimenziójára.

Hisszük és valljuk, hogy Jézus Krisztus embert felemelő szeretete az alapja és táplálója azoknak a minőségi kapcsolatoknak, amelyek a fogyatékos embereknek és a nem fogyatékos embereknek kedvet adnak az élethez. Ez a Krisztus-követés áldássá válik ebben a világban.

*„Jövel teremtő Szentlélek,
és híveiddel légy vélek!”*

Budapest, 2016. november 16.

Dr. Huszár Pál

főgondnok, a Zsinat világi elnöke

Dr. Szabó István

püspök, a Zsinat lelkesi elnöke